

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 60351-03-19 דיל ואח' נ' טלזר 019 שרותי תיקשורת בינלאומיים בע"מ ואח'

מספר בקשה: 3

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק

המבקשים
(הנתבעים)

1. עזריה סלע
2. טלזר 019 שרותי תיקשורת בינלאומיים בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד אורי קסיר ועו"ד לנה מור

נגד

המשיבים
(התובעים)

1. מתן דיל
2. רשימת "רחובות" למועצת רחובות
ע"י ב"כ עו"ד סמי קורן ועו"ד יצחק גולדברג

החלטה

1 לפני בקשה לסילוק על הסף שהגישו המבקשים, הם הנתבעים בתיק דנן.

2

3

מבוא

4 1. המבקשת 1, טלזר 019 שירותי תקשורת בינלאומיים בע"מ (להלן – "טלזר"), היא חברת

5 סלולר ואינטרנט הפועלת בישראל, בעלת רישיון למתן שירותי תקשורת. טלזר מספקת

6 שירותי תקשורת מקומיים ובינלאומיים באמצעות קידומת 019 ושירותי אינטרנט.

7 2. המבקש 2, מר עזריה סלע (להלן – "סלע"), הוא מנהלה הכללי של טלזר ומכהן בה כדירקטור.

8 3. המשיב 1 – תובע 1 - מתן דיל (להלן – "דיל"), עורך דין במקצועו, משמש כחבר מועצת העיר

9 רחובות.

10 4. המשיבה 2 – תובעת 2 - רשימת "רחובות" למועצת רחובות (להלן – "רשימת רחובות"),

11 התמודדה בבחירות למועצת העיר רחובות שהתקיימו בחודש אוקטובר 2018.

12 5. דיל ורשימת רחובות (להלן יחד – "הנתבעים") הגישו נגד טלזר וסלע (להלן יחד –

13 "הנתבעים") תביעה בעילת לשון הרע, לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965, ולחלופין,

14 בעילה נזיקית, לפי סעיף 12, 58, 63 או 64 - 65 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש].

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 60351-03-19 דיל ואח' נ' טלזר 019 שרותי תיקשורת בינלאומיים בע"מ ואח'

6. לטענתם של התובעים בכתב תביעתם, במהלך יום הבחירות למועצת העיר, ושעות ספורות לפני סגירת הקלפיות, פרסמו הנתבעים, באמצעות מסרון שהופץ לתושבי העיר, וכאילו שוגר מהטלפון של דיל, מידע שגוי שלפיו רשימת רחובותי פרשה מהבחירות וחברה למפלגה המתחרה. עוד טענו, כי מדובר בפרסום שקרי, מכפיש ומבזה, שכל מטרתו להטות את הבחירות שלא כדין ולהעביר את תמיכתם של תושבי רחובות לרשימה אחרת.
7. הנתבעים ביקשו לסלק את התביעה על הסף.
- בבקשתם ובתשובה לתגובה טענו, כי אין כל בסיס לטענתם של התובעים, משום שכלל לא שלחו את ההודעות הנטענות. עוד טענו, כי מטרת התביעה להפעיל לחץ ולהביא לחשיפת פרטי הקוח אשר שלח את ההודעות, על מנת שיוכלו לתבוע אותו.
- עוד הוסיפו, כי הם מספקים שירות משלוח הודעות באמצעות מערכת חכמה ואין להם כל שליטה על השימוש שעושה לקוח במערכת זו. לטענתם, הקוח מזין אל תוך המערכת את פרטי ההודעה, היעדים אליהם תישלח ההודעה, מועד משלוח ההודעה ומספר השולח, וכל זאת ללא מעורבות מצדם. מכאן טענו, כי הם אינם נושאים באחריות על תוכן ההודעות. לטענתם, מטרת התביעה היא לחשוף את זהותו של המשתמש בשירות, וזאת בניגוד להלכת בית המשפט העליון ברע"א 4447/07 מור נ' ברק אי.טי.סי. [1995] החברה לשרותי בזק בינלאומיים בע"מ, פ"ד סג(3) 664 (2010) (להלן – "הלכת מור"). לפיכך טענו, כי התביעה טרדנית, נעדרת תום לב ויש לדחותה על הסף, גם מכוח סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב - 1982.
- כן הוסיפו וטענו, כי יש לדחות על הסף את התביעה נגד סלע, גם מן הטעם כי אין כל בסיס להטלת אחריות אישית על נושא משרה בחברה. לטענתם, הטלת אחריות על נושא משרה אפשרית רק במקרים חריגים בהם הוכח, כי פעולותיו חרגו מתפקידו והיו בגדר רשלנות רבתה. בתגובה טענו התובעים, כי אין להיעתר לבקשה.
8. לטענתם, הבקשה כוללת הודאה בדבר פרסום ההודעה על ידי הנתבעים. עוד טענו, כי טענת הנתבעים לפיה לקוח שלח את ההודעה ללא מעורבות כלשהי מצדם היא טענה שבעובדה, שמחייבת בירור עובדתי ולא ניתן להכריע בה בבקשה לסילוק על הסף. לחלופין, גם אם תתקבל טענתם בהקשר זה, ניתן יהיה לחייבם כמסייעים, מרשים או מאשררים את הפרסום, לפי סעיף 12 לפקודת הנזיקין. לעניין זה הבהירו, כי הנתבעים אחראים על מערכת המאפשרת פרסום מסרונים מזויפים, שהיה בהם כדי להטות את הבחירות, וזאת גם בניגוד לתנאי הרישיון. עוד לטענתם, אין חוק הבזק חל על פרסום תעמולת בחירות וממילא אין הוא מהווה חריג לחוק איסור לשון הרע.
- עוד הוסיפו, כי הלכת מור אינה חלה כלל במקרה הנדון, וזאת משום שאין המדובר בנסיבות דומות לענייננו.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 60351-03-19 דיל ואח' נ' טלזר 019 שרותי תיקשורת בינלאומיים בע"מ ואח'

9. כאן המקום להעיר, כי בין ובין הוגשה בקשה של התובעים לתיקון כתב התביעה. כן ביקשו להמתין עם מתן ההחלטה בבקשה זו. אולם, לאחר עיון בבקשתם עולה, כי אין כל קשר בין בקשתם זו ובין הבקשה שלפניי לסילוק התביעה על הסף. מכאן ההחלטה.

4

5

דיון והכרעה

10. בית המשפט רשאי לסלק על הסף תביעה, לפי סעיף 101 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984, בין היתר, מכל נימוק שעל פיו הוא סבור שניתן לדחות מלכתחילה את אותה תביעה. עם זאת, הלכה פסוקה היא כי יש לנקוט מדיניות משפטית מרוסנת ומצמצמת בהחלטה על סילוק תביעה על הסף. בית המשפט יעשה שימוש בסמכותו לסילוק תביעה על הסף רק במקרים קיצוניים ויוצאי דופן בלבד, שבהם ברי כי אין התובע יכול, על בסיס טענותיו, לקבל את הסעד המבוקש (ע"א 2859/16 הסתדרות העובדים הכללית החדשה נ' שירותי בריאות כללית (24.1.18); ע"א 5118/16 דיאליט בע"מ נ' Sahajanand Laser Technology Private Ltd ואח' (19.10.17); ע"א 5634/05 צוקית הכרמל פרוייקטים בע"מ ואח' נ' מיכה צח חברה לקבלנות כללית בע"מ ואח' (4.6.07)).
12. תחילה לטענה כי יש לדחות את התביעה בכללותה על הסף משום שאין להטיל אחריות בגין משלוח הודעות על חברה המספקת שירות משלוח הודעות.
13. השאלה של הטלת אחריות על ספקית תקשורת, ובכלל זה על ספקית משלוח הודעות - לפי חוק איסור לשון הרע או לפי פקודת הנזיקין - בגין שירות משלוח הודעות, היא שאלת כבדת משקל וישנם שיקולי מדיניות לכאן ולכאן, ועל כך עמדה המלומדת רחל אלקלעי במאמרה "אחריותו האזרחית של ספק שירותי האינטרנט להעברת מידע מזיק" המשפט ו 151 (תשס"א).
14. מחד גיסא, בתמיכה להטלת אחריות על ספקי תקשורת עומדים מספר נימוקים. האחד, נימוק משפטי חברתי, שלפיו ספקי השירות מצויים בעמדה המאפשרת להם למנוע פעולות מזיקות של משתמשים. השני, נימוק כלכלי מעשי, שלפיו ניתן בנקל לאתר את ספקי השירות להבדיל מהקושי באיתור המשתמש אשר לעיתים רבות זהותו אנונימית. בנוסף, מבחינה כלכלית, ספקי שירות נושאים ברווחים הנובעים מפעולות המנויים ויכולים לשאת בנזקים שנגרמים כתוצאה מהתנהלותם.
15. מאידך גיסא, גם בשלילה להטלת אחריות על ספקי תקשורת עומדים מספר נימוקים. האחד, נימוק משפטי חברתי, שלפיו ספקי השירות יגיבו בחריפות על הטלת האחריות, בדרך של ייקור העלויות, אשר יוביל לצמצום מספר המשתמשים והגבלת הגישה של הציבור למידע. יתר על כן, ספקי שירות משמשים בתפקיד של העברת מידע, ומכאן שלא ראוי להטיל עליהם אחריות בגין תוכן המידע. השני, נימוק מעשי כלכלי, שלפיו דרך האינטרנט עוברים מיליוני קבצים, ובלתי אפשרי לבחון כל קובץ וקובץ על מנת לקבוע האם מדובר בחומר מפר. בנוסף

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 60351-03-19 דיל ואח' נ' טלזר 019 שרותי תיקשורת בינלאומיים בע"מ ואח'

- 1 לא בכל מקרה ספק השירות יוכל לזהות הפרה. לעניין זה יש לקחת גם בחשבון את חשיבות
- 2 האנונימיות ברשתות תקשורת, מנקודת המבט של יחסי משתמש – ספק שירות.
- 3 16. תחילה לאחריות הנתבעים לפי חוק איסור לשון הרע.
- 4 לפי סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע, המעוול בדיני לשון הרע הוא המפרסם. עם זאת, האחריות
- 5 לפרסום לשון הרע הורחבה, לפי סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע, גם ל"אמצעי תקשורת".
- 6 17. לפי סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע:
- 7 (א) פורסמה לשון הרע באמצעי תקשורת, ישאו באחריות פלילית
- 8 ואזרחית בשל לשון הרע, האדם שהביא את דברי לשון הרע לאמצעי
- 9 התקשורת וגרם בכך לפרסומו, עורך אמצעי התקשורת ומי שהחליט
- 10 בפועל על הפרסום, ובאחריות אזרחית ישא גם האחראי לאמצעי
- 11 התקשורת.
- 12 (ב) ...
- 13 (ג) בחוק זה –
- 14 "אמצעי תקשורת" – עתון וכן שידורי רדיו וטלוויזיה הניתנים לציבור ;
- 15 "עורך אמצעי תקשורת", בעתון – לרבות עורך בפועל, ובשידור – לרבות
- 16 עורך התכנית שבה נעשה הפרסום ;
- 17 "אחראי לאמצעי התקשורת", בעתון – המוציא לאור, ובשידורי רדיו
- 18 וטלוויזיה – מי שאחראי לקיומם.
- 19
- 20 18. סעיף 11(ג) מגדיר אמצעי תקשורת - "עתון, שידורי רדיו וטלוויזיה הניתנים לציבור" – הא,
- 21 ותו לא. ברי, כי לשונו של הסעיף מבוסס על מפת אמצעי התקשורת, כפי שהיתה בעת חקיקת
- 22 חוק איסור לשון הרע לפני למעלה מיובל.
- 23 19. השאלה היא, האם ניתן לקרוא לתוך הסעיף גם אמצעי תקשורת נוספים הנפוצים בעידן
- 24 הנוכחי?
- 25 20. אין כבר מחלוקת, כי פרסום באמצעי תקשורת מודרניים – כדוגמת פייסבוק - שאינם חלק
- 26 מהאמצעים המפורטים בסעיף 11(ג) לחוק איסור לשון הרע, עשוי להקים עילה לפי חוק איסור
- 27 לשון הרע. עילה זו תקום נגד **המפרסם** (רע"א 1688/18 סרנה נ' נתניהו (15.4.18)).
- 28 21. עם זאת, ההכרה בעילה לפי חוק איסור לשון הרע נגד **המפרסם** באמצעי תקשורת מודרניים
- 29 אין משמעותה כי **אמצעי התקשורת עצמם** הם אחראים לפרסום המעוול.
- 30 22. הפסיקה נחלקה בשאלת אחריותם לפי חוק איסור לשון הרע של אמצעי תקשורת מודרניים,
- 31 שלא נמנו בסעיף 7(ג) הנזכר, לפרסום המעוול. בכלל זה נדונה אחריותם של אתרי אינטרנט,
- 32 פייסבוק, ספקי תקשורת ועוד.
- 33 23. העמדה הרווחת הפסיקה היא, כי אין להטיל על אותם אמצעי תקשורת אחריות בגין
- 34 פרסומים מעוולים לפי חוק איסור לשון הרע (ראו, למשל: ת.א (כ"ס) **בורוכוב נ' אלישי**
- 35 (14.7.02); ת.א (ת"א) **סודרי נ' שטלריד** (1.8.05); ת.א (ת"א) 51859/06 **דיסקין נ. הוצאת**
- 36 **עיתון הארץ בע"מ** (28.10.08); ת.א (ת"א) 14303/08 **פלה נ' שירותי בריאות כללית** (31.3.09);

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 60351-03-19 דיל ואח' נ' טלזר 019 שרותי תיקשורת בינלאומיים בע"מ ואח'

- 1 ת.א (קריות) 4815-02-09 מור נ' ידיעות אינטרנט (13.9.09); תא (ת"א) 12773/08 יגאל נ' גוגל
2 ישראל בע"מ (22.10.09)).
- 3 גם לעמדת, יש להעדיף את הגישה שלפיה אין להטיל אחריות על אמצעי תקשורת מודרניים,
4 כדוגמת אתרי אינטרנט, רשתות חברתיות וספקי תקשורת, בגין פרסום לשון הרע, אלא אם
5 מי מטעם אמצעי התקשורת עונה לגדר "המפרסם". מספר טעמים עומדים ביסוד גישה זו:
6 ראש וראשונה, מסקנה זו עולה בקנה אחד עם לשונו של החוק, שהיא לשון מוגבלת
7 ומצומצמת; שנית, הרחבת ההגדרה עלולה להוביל לפגיעה בלתי מידתית בחופש הביטוי
8 והמידע; שלישית, לא ניתן לצפות מכל אמצעי תקשורת לנתר בזמן אמת את כל המידע העובר
9 דרכם. המדובר, פעמים רבות, בהיקפי מידע עצומים שהמשתמשים עצמם מנסחים ושלוחים;
10 רביעית, גם לא ראוי להחיל על מכלול אמצעי התקשורת את הכללים שנקבעו באשר לעיתונות,
11 לרדיו ולטלוויזיה, לאור אופיים השונה ודרך התנהלותם. הטלת אחריות בנסיבות אלו עלולה
12 גם לפגוע בפרטיותם של המשתמשים.
- 13 לא זו אף זו – אף לשיטת המבקשים להרחיב את הגדרת "אמצעי התקשורת" כך שתחול גם
14 על האינטרנט או על הרשתות החברתיות, אין דומה עניינם של אלו לעניינה של "ספקית
15 משלוח הודעות" או "ספקית תקשורת", כבענייננו. לא ניתן לצפות מחברת תקשורת כי תהא
16 אחראית לתוכן המועבר באמצעותה, בעיקר מטעמים של שמירה על פרטיות המשתמשים. כך
17 למשל, לא יעלה על הדעת לחייב את חברות הטלפון הסלולרי בגין שיחות טלפון בהן נאמרו
18 דברי לשון הרע או בגין הודעות טקסט בהן נשלחו דברי לשון הרע.
- 19 לפיכך, לא מצאתי כי ניתן להטיל על טלזר – שהיא ספקית תקשורת - אחריות לפי חוק איסור
20 לשון הרע בגין פרסומים שנעשו במסגרת שירותי משלוח הודעות שהיא מספקת. ממילא, גם
21 סלע, מנהלה של טלזר אינו אחראי, לפי חוק איסור לשון הרע, למידע שהופץ במסגרת
22 השירותים. סלע גם אינו בא בגדר "עורך אמצעי תקשורת" ו"מי שהחליט על הפרסום".
23 (והשוו: אורי שנהר בספרו "דיני לשון הרע" (תשנ"ז – 1997, עמ' 95 – 96, 104)).
- 24 הנה כי כן, הנתבעים אינם אחראים לפרסום לפי חוק איסור לשון הרע. עם זאת, ממסקנה זו
25 לא ניתן לגזור, בשלב מקדמי זה, את שאלת אחריותם מכוח דיני הרשלנות. בין היתר, יש
26 להכריע, בקשר לדיני הרשלנות, לא רק בשאלות שבמדיניות ובשאלות משפטיות, אלא גם
27 בשאלות עובדתיות הטעונות הוכחה. כך למשל, יש צורך להכריע, אם יש לטלזר, ספקית
28 משלוח ההודעות במקרה הנדון, אחריות לאופן בו מופץ המידע, והאם אפשרה, הלכה למעשה,
29 הפצת מידע שגוי והטעיית הציבור, בכך שהותירה את הזנת מספר הטלפון של דיל.
30 על פני הדברים, כתב התביעה מתאר פרסום מידע על ידי הנתבעים, שעשוי להקים עילה לפי
31 פקודת הנזיקין. הנתבעים אינם מכחישים כי הפרסום נשלח על פלטפורמה של טלזר לתושבי
32 רחובות. מבלי לקבוע מסמרות בשלב מקדמי זה, פרסום זה עשוי להיות מצג שווא מטעה.
33 מכאן, שאם יתברר, כי לנתבעים אחריות בנזיקין באשר לתוכן המסרון, הדבר עלול להקים
34 עילה נזיקית.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 60351-03-19 דיל ואח' נ' טלזר 019 שרותי תיקשורת בינלאומיים בע"מ ואח'

29. טענתם של הנתבעים, כי אין להם כל אחריות על שליחת ההודעות וכי כל הפעולות נעשות באמצעות מערכת חכמה על ידי הלקוח בלבד, צריכות להתברר במישור העובדתי. לא ניתן, אפוא, להכריע בהן, בשלב מקדמי זה בבקשה לסילוק התביעה על הסף.
30. לאור המסקנות שאליהן הגעתי, אין עוד צורך לדון בטענות הצדדים בדבר תחולת הלכת מור, אשר איננה רלוונטית כלל לעניין שלפניי. ממילא, בהתאם לבקשה לתיקון כתב תביעה שהגישו אך לאחרונה התובעים, שמות המפרסמים כבר נחשפו, לטענתם.
31. גם אין צורך לדון בטענה בדבר תחולת סעיף 30א לחוק הבזק. יוער רק, כי לפי סעיף 30א(א)(3) לחוק הבזק, החוק חל, אמנם, גם על "תעמולה" – הפצת רעיונות לשם השפעה על עמדות או על התנהגויות, למעט אם יש בה מסר פוליטי, ובכלל זה תעמולת בחירות". מכאן, שסעיף החוק אינו חל על הפצת תעמולת בחירות, כפי שהופצה כאן, כחלק ממערכת הבחירות למועצת עיריית רחובות.

סוף דבר

32. הנה כי כן, הבקשה לסילוק על הסף מתקבלת בחלקה, כך שהעילות שעניינן בחוק איסור לשון הרע – נדחות. על התובעים להגיש כתב תביעה מתוקן הכולל אך את העילות הנזיקיות. הואיל וטרם נדונה בקשתם לתיקון כתב התביעה, שהוגשה בהקשרים אחרים, כתב התביעה המתוקן יוגש אך לאחר קבלת החלטה בבקשתם.
33. הואיל וחלק ניכר מטענות הנתבעים התקבלו – התובעים יישאו בהוצאות הבקשה בסכום של 2340 ₪. הסכום ישולם תוך 7 ימים מהיום ואחרת יישא הצמדה וריבית עד למועד התשלום בפועל.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ב שבט תש"פ, 07 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.

אפרת פינק, שופטת, סגנית הנשיאה

